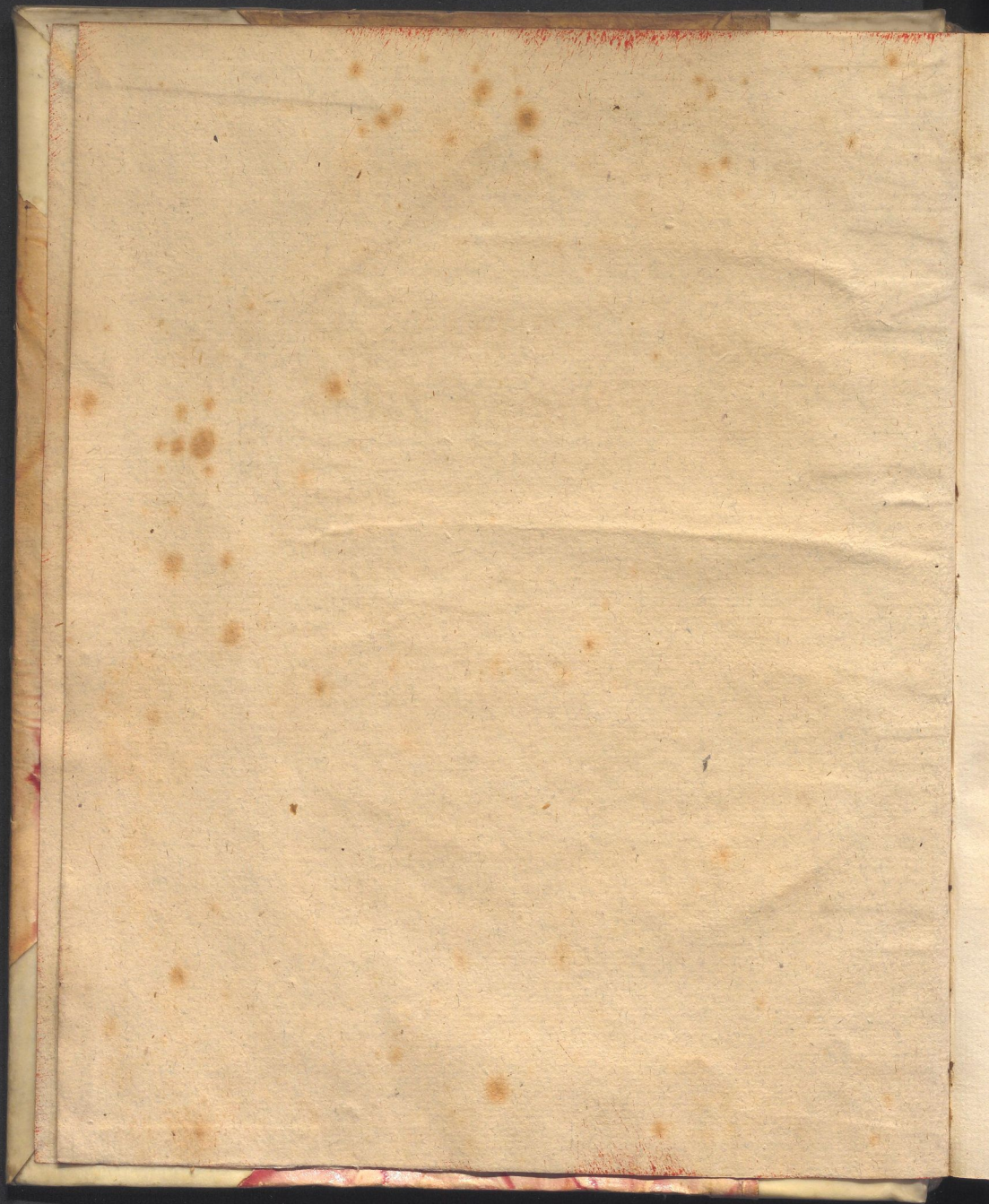

700

Mem 702 (1-7)

605

7

ORDINIS MEDICI
IN
ACADEMIA LIPSIENSI
H. T.
PRO-CANCELLARIVS
D. CHRISTIANVS GOTTLIEB
LV DWIG

THERAPIAE PROF. PVBL. ORD. FACVLTATIS MEDICAE
DECANVS ACADEMIAE DECEMVIR COLLEGIORVM
MAL. PRINCIP. H. T. PRAEPOSITVS ET BEAT. MAR-
VIRG. COLLEGA ACADEMIAE REG. BORVSS.
SCIENT. SODALIS

PANEGYRIN MEDICAM

AD DIEM VIII DECEMBR. A. O. R. MDCCLVIII.

INDICIT

ET

MONITA DE EXSCINDENDIS TVMORIBVS
TVNICA INCLVSIS PROPONIT.

Est corporis animalis sani conditio, ut particulas humorum vitiatas, si quae forte irreperint, per consuetas secretiones iterum dissipet et eiiciat; quo usque enim solidorum vis et actio in vigore circulationis et motu musculorum integra deprehenditur, eo usque labes humoribus illata, altas vix agere potest radices. Motus febrilis quoque ab ipsa natura non raro excitati efficacia crudos siue male mixtos humores agit et circulatione auctiore reddita coctionem praestat, quo vitia humorum vel valida crisi vel lenta lyxi dissipentur, et corpus prorsus sanum restituatur. Equidem in his casibus metastasis non raro coctionem et crisin quodammodo turbat, non semper tamen criticam euacuationem prorsus infringit, sed ea ex voto succedente, quaedam tantum reliquiae materiae morbosae non prorsus discussae remanent et congestionibus sic dictis ansam praebent: Et in chronicis praecipue morbis, vbi humores vitiatii sunt et, ob defectum febrilis motus, difficile expelluntur, in accurata etiam medendi via obseruata, quaedam particulae clanculum subsistunt, et, nisi sensim et successiue eliminentur, noua incommoda inducunt.

A 2

De

IIII

De his fufius non dicam, cum in differtatione erudita de fca-
bie artificiali hodie propofita, varia, quae huc fpectant, mo-
nita egregie pertractentur. Id faltim monebo, vitiatis quo-
que humoribus correctis et noxiis ex corpore expulfis, faepius
ad exiguam eiusdem partem, imprimis ad caua contextus cel-
lularis, ad radices pilorum, ad glandulas praecipue conglu-
batae, ferum plus minus vitiatum et inpfiffatum, ideoque ad
reforptionem ineptum congeri, quod caua extendit folliculum
fibi format, et pro differentia coacti et concreti humoris hyda-
tidem, meliceridem, atheroma vel fteatoma fifit. Quod fi
itaque humor vitiatus ad talem folliculum accedat, a venis ve-
ro reforberi nequeat, nec mutatio a viribus corporis expe-
ctanda, nec diffuffio per applicata medicamenta praefanda
erit, accedente potius preffione et agitatione repetita per mo-
tum partium inducta, tumor velamento inclufus increfcit, et
vel mole fua, vel immobilitate partium, quibus adiacet, tan-
ta faepe affert incommoda, vt eius extirpationem vrgeant,
quae, fi ille in partibus cuti vicinis collocatur, facile perfu-
citur.

Hi quidem tumores euacuantibus medicamentis nunquam
commouendi, nec cute attenuata rupta et incifa, aperiendi
funt; ipfa enim difcutientia remedia, quae in minoribus tu-
moribus, in quibus nimirum materia mobilis reddenda et ad
reforptionem difponenda eft, interdum profpero cum fucceffu
applicantur, haud raro incrementum accelerant, praefertim
fi crebrior frictio, quae alias diffuffionem humorum ftagnan-
tium iuuat, fimul adhibetur. Materiam itaque contentam
quouis modo emittere, folliculum relictum caufticis remediis
inflammare, et digerentibus fuppurationem mouere, in mi-
noribus, quos difcutere tentamus, tumoribus interdum fuc-
cedit; in maioribus nunquam cum fructu id fufcipi experien-
tia docuit: vnicum itaque et praefantiffimum remedium eft
tumorem

V

tumorem excindere, quod tamen maxima cum cura et attentione suscipiendum erit. Quamobrem in prolusione hac academica monita nonnulla de excindendis tumoribus tunica comprehensis exponere mecum constitui, inprimis cum extirpationem glandularum conglomeratarum et induratarum, communi velamento coniunctarum, a scabie retropressa, ut videtur, ortarum, olim in Cl. Candidato susceptam, et primo quidem intuitu difficilem, immo impossibilem visam, postea tamen exoptato cum successu praestitam, paucis descripturus sum verbis.

Ante omnia quidem monendum est, hos tumores, si parvuli sunt, saepe sine multo labore et incommodo auferri; eorum itaque augmentum sedulo observandum est, ne successu in nimiam molem increpant, et, protracto auxilio per efficaciorum chirurgiam faciendam extirpatio longe difficilior, immo prorsus impossibilis reddatur. Hoc quidem inprimis in eo casu attendendum erit, ubi basis tumoris lata deprehenditur, et ita in ambitu magis magisque extenditur. Saepe enim, si eius superior pars cutem non nimium extendit, is profundius se dimittit altioresque radices agit, quae sine metu laesionis partium subiectarum scalpello vix tanguntur. Licet enim experientia doceat, arterias ad tumorem deductas vel in eius confiniis excurrentes, ob compressionem quandam non nimium extendi, venae tamen vicinae, ob hanc ipsam compressionem nonnunquam varicosae fiunt, et, uti ob denegatum resorptionem continuum tumoris incrementum efficiunt, sic chirurgum quoque in operatione praestanda non raro confundunt, quippe qui sanguinem effluentem non satis coercere, neque scalpelli directionem, et partes vicinas rite discernere potest, ideoque errorem committit, quem in minore tumore facile euitasset.

VI

In tumore etiam nimium aucto cutis insigniter tenditur, et ideo vitiata, vel callosa vel nimis attenuata redditur, quam ob causam illa etiam, post tumorem apte excisum, non, vt decet, inducitur, et cicatrice aequali coalescit. Ad artem igitur feliciter et tuto exercendam optandum est, vt aegri consiliis medicorum magis obedirent, quo in principio incrementi tumoris tunica inclusi separationem manu chirurgi praestandam, vtpote summe necessariam, permitterent, nec in casu dubio leuiores vitae incommoda euitare intenderent, cum sub incremento vel difficilius vel impossibile reddatur auxilium: sed qui lanceolae ictum in venae sectione timent, et in crescente malo adhortationem medici et chirurgi negligunt, morbum ab initio facile remouendum cum incommodorum augmento deinde relinquunt.

Attentio autem maior omnino in excidendis tumoribus requiritur, si sedes eorum in pericranio est, si glandulae vicinae adhaerent, si arteria et neruus vel alia pars pressius iisdem adiacent, tunc enim vix caute satis scalpellum dirigere potest chirurgus, ne laeso velamento materia contenta, si forte tenuis est, effluat, ne partem tumoris in loco difficili et medicamentis in primis causticis postea non facile tangendo relinquat, ne partes ipsas suppositas incisione laedat. In parte nimirum capitis capillata sedes pilorum profundior et contextus adiposus densior est, ita, vt tumor in hoc natus, non raro cum membrana epicrania et pericranio ipso fortius coalescat. Ad glandulas quoque crebrius oriuntur vel, vt infra ostensuri sumus, glandulae ipsae in eiusmodi tumores mutantur, circa has enim lymphaticorum vasorum copia est, quae in motu lymphae varie cohibito, vel huius indole vitiata, tumoribus his generandis anam praebent.

Equidem scriptionis nostrae ratio haud permittit, vt quaestionem moueamus: Num vasa lymphatica ipsa obstruata

et

et distenta in eiusmodi tumores mutari possint? Breuiter tamen ostendam, vasa lymphatica, licet distenta, paruulas, quasdam vesiculas siue hydatides, visceribus internis interdum adhaerentes, formare possint, nunquam tamen magnas, multo minus tumores tunica inclusos siffere: in his enim generandis cauum requiritur, quod congestionem humoris vitiatu admittit, resorptionem tamen, quam in principio respectu tenuioris laticis concedit, in progressu vero et augmento impossibilem reddit, qualia in contextu cellulari tantum admittuntur et inueniuntur. Quaecunq; autem sit formationis ratio, lymphatica tamen vasa circa haec caua excurrunt, et motu humorum interdum impedito, stases efficiunt et augent. Quod si vero pars glandulae, cui tumor tunicatus proximus est, in se vitiatu non sit, ob sui tamen compressionem, liberum circuitum humorum vterius non experitur, sed saepe intumescit, quo in casu, cum omnes glandulae contextu aliquo cellulari cingantur, hic callosus redditur et ita cum velamento tumoris coalescit, ideoque huius separationem difficiliorem reddit.

Longe maior redditur chirurgi labor, si tumores, in profunda fede haerentes, arterias et nervos maiores proximos habent, imprimis si arctius iis accreti ex fede sua eleuari haud possint; si enim hoc ad vasa maiora v. c. sub alijs brachii excurrentia, accidit, tutius est tumorem relinquere, quam extirpare; si vero minores arteriae, quae ad hanc partem tantum feruntur et sine metu haemorrhagiae lethalis discindi possunt, occurrunt, tunc sanguinis effusio, antequam separatio prorsus absoluetur, chirurgo impedimento erit, qui ideo de compressione vel alio auxilio sollicitus sit, antequam ad operationem accedat, ne in ea perficienda nimium confundatur. Idem obseruandum est, si tumor ad alias partes v. c. ad musculi membranam vel tendinis vaginam firmiter adhaeret, vbi quidem his partibus, quantum fieri potest, parcendum est, fatius

VIII

tius tamen semper inuentum fuit, easdem laedere, quam particulam tumoris firmiter adhaerentem relinquere.

Quando itaque adhaesiones ad partes circumiectas attendimus, chirurgia quidem docet, tumores hos, in contextu celluloso laxius haerentes, magis deglubendos, quam excindendos esse; non semper tamen succedit ea operationis ratio. Si enim contextus cellulofus parcius, densior et tenax est, a sede sua difficile eleuatur et vix tantum spatium exhibet, quo inter partem separandam et relinquendam scalpelli acies penetret, tunc, licet aeger doloribus diutius afficiatur, prudentia tamen chirurgi festinationem prohibet; nec enim de illis, neque de sanguinis profuuiio, adeo sollicitus esse tenetur, quam de tumore ipso penitus excindendo. Si materia tumoris fluidior est, et folliculus ideo facile cedit, difficilior redditur labor; illius ideo, laeso velamento, facta effusio sollicite praecauenda est.

Ex his facile concluditur, etiam ad radices tumoris magna cum cura respiciendum esse. Contextus nimirum cellularis in sano quoque statu non aequali ratione extenditur, sed membranis diuersimode actis in partes subiacentes continuatur, quo inter illas excurrat et strata muscolosa apte disponat. Ibi etiam, vbi vasa sanguifera emergunt et in adipem inferuntur, radices quasi sunt, quae in statu morbofo densiores euadunt. Si itaque tenacior radix, a velamento tumoris dependens, deorsum agitur, illa attentius extirpanda est, quae res ob haemorrhagiam digitis magis, quam oculis perquirenda est, ne relicta radice pars iterum excrescat, et vel tumorem nouum procreet, vel cicatricem superinducendam impediat.

Alia quidem monita de folliculo non laedendo, de fundo caui, ex quo tumor eductus fuit, accurate disquirendo et depurando, de incremento carnis fungosae coercendo proponenda restant, sed praecipua momenta ideo tantum praemissimus,

VIII

mus, quo casum tumoris tunicati, in Cl. Candidato ante hos nouem annos feliciter exstirpati, breuiter enarrare queamus. Vt vera fateamur, tunicatus quidem tumor in strictiore sensu sumtus non erat, sed congeries glandularum conglobatarum siue lymphaticarum induratarum, quae in dextro latere ex medio circiter collo, a parte posteriore anguli maxillae inferioris, super parotidem glandulam vsque ad confinia auriculae extendebatur. Cum autem tumoris tunicati essentia non in materia contenta, sed in velamento circumducto posita sit: cum circa glandulas eiusmodi induratas contextus cellulosus maxime callosus reddatur: cum vnicum corpus, licet inaequale et eminentiis quibusdam conspicuum, constituat; cum ideo in excindendis iisdem ea certe monita, quae in tumoribus vere tunicatis adduximus, attendenda sint, tractationem huc reduci posse arbitramur. Accedit insuper et ea ratio, quod glandulae lymphaticae, in collo puerorum tumefactae et interdum scirrhusae redditae, saepius non nisi steatomatosam quandam materiam, induratae pinguedini similem contineant, id, quod in cadauerum sectionibus et in nostro tumore excisso accurate perspeximus.

Tumor itaque ex collo ad auriculam vsque extensus, sub cute tensa collocabatur, et, cum glandulae maxillari ad angulum maxillae positae adhaereret, eamque et inferiorem parotidis partem ita premeret, vt, circulatione humorum non libere satis praestita, et ipsae non nihil tumidae apparent, ferme immobilis inueniebatur. Ob has causas dubii haesimus diu, an sine laesione arteriarum et glandularum vicinarum morbosus tumor excindi possit? BREVERVS vero noster, Chirurgus in arte facienda versatissimus, omnibus, quae occurrere poterant, impedimentis semel iterumque perpenis, se exstirpationem suscepturum esse promisit.

B

Cutis

X

Cutis itaque consueta ratione adducta, in inferiori tumoris parte, transversim, sed non nihil sursum, incuruo ductu incidebatur, et integumenta communia super tumorem separabantur. Licet enim satius fuisset, ab aure versus collum descendendo incisuram super tumorem ipsum addere, eandemque in forma literae T inuersae praestare: praeter foedam tamen cicatricem, quam chirurgus omni modo euitare tenetur, eo in casu, vbi cutis super tumorem nec distenta nimis nec vitata est, incisio augenda vel multiplicanda non est. Huc vsque constantia chirurgi et aegri nondum tentata fuerat; sed, cum, lateribus tumoris separatis, firmior eius adhaesio ad glandulam maxillarem appareret, et vicinae arteriae ex labiali HALLERI oriundae, quae maxillarem externam WINSLOVII sistunt, tangendae essent, maior omnino cura requirebatur. Ob adhaesionem enim tumoris ad glandulam maxillarem ramus maior arteriosus ad eandem tendens euitandus erat, qui, si laesus fuisset, magnam et difficile sistendam haemorrhagiam induxisset, minime tamen ramum ipsum, sed eius tantum propagines, per glandulam dispersas, laesas fuisse remoto tumore, perspeximus, ob multorum tamen ramulorum dissectionem riuuli sanguinis continuo ferme fluebant, compressione vix coercendi. Interim non festinandum erat, quo inter secundum digito tangenti limites inter tumorem excindendum et partes vicinas paterent. Vigor et constantia adolescentis sub effluxu aliquot librarum sanguinis non compescendi, persistebant, qui potius, nulla lipothymia fractus, dolorem moderato eiulatu leniebat, donec post duodecim circiter horae minuta tumor profus remoueretur, qui ex tribus glandulis conglobatis mole auctis, ex sphaerica figura in depressam mutatis et velamento communi condensato comprehensus, constabat. Hic in extensione supra descripta longitudinem trium, latitudinem quatuor, et crassitiam in media parte duorum circiter

citer pollicum referebat. Cui ipsius fundus, ut decebat, vix disquirendus erat, cum ob haemorrhagiam insignem illud linteo carpto replendum esset, sanguinis enim profusionem hoc solo auxilio sisti posse ideo sperabamus, quod locus satis aptus erat, cui fascia compressionem iuuans, apponi poterat, nullis etiam symptomatibus superuenientibus, cum tenui tantum iufculo et parcius quidem exhibito, aeger nutrire-
 tur. Quarto tandem die fascia soluta fuit et suppuratione iam ex voto succedente, thrombus, profusioni sanguinis oppositus, apte cessit, noua haemorrhagia non insequente. Disquisito nunc demum fundo cui, duriores quaedam partes tactui se offerebant, quae metum recrudescantis tumoris iniiciebant, accuratior tamen examine instituto, cognouimus, parotidis et maxillaris glandulae, nec non glandularum conglobatarum in vicinia collocatarum, tumores superesse, qui pressione cessante et suppuratione egregie succedente, dissipabantur. Haec quidem omnia non subito, sed successiue demum eueniebant, vulnere enim iam clauso et cicatrice formata, intumescentes quaedam glandulae remanebant, quae tamen, circulo humorum sensim paulatimque restituto, molliores et naturalibus similes reddebantur. Particulam quandam maxillaris glandulae sectione ablatam, tumori excisio adhaesisse, supra retulimus, sed et hac ex parte nulla impedimenta aptae coalitionis remansisse, perspeximus, omnium potius partium vera proportione reddita, et contextu adiposo sufficienter se extendente, nulla deformitas obseruata fuit, cicatrice vere transuersa ad pollicis distantiam ab angulo maxillae inferioris in dextro colli latere, formata. Felici adeo operationis successu excitatus, adolescens humanioribus literis diligenter colendis se dedit et impedimentis variis, quae angustia rei familiaris ipsi obiecerat, feliciter superatis, absoluto studiorum suorum cursu, nunc ad summos in arte medica honores capeffendos progreditur.

XII

Publice ideo commendandus est

VIR NOBILISSIMVS ATQVE CLARISSIMVS
D O M I N V S
CHRISTIANVS GOTTLOB
Z I E G E R

MEDICINAE BACCALAVREVS DIGNISSIMVS

cuius vitae huc vsque cum laude actae summam eo lubentius exhibemus, quo magis artis nostrae cultores egestate pressi inde cognoscant, angustiam rei domesticae diligentia et morum probitate egregie leuari.

Natus fuit Noster Oelsnitii Variscorum, anno huius seculi trigesimo quarto, patre IOHANNE GOTTLOB qui rei militari addictus a gregario milite ad subcenturionis gradum ascendit, et tribuni militum in exercitu saxonico, Generosissimi Domini DE CROUSAZ, *πρωστάρχης* in praelio ad Strigonium Silesiae oppidum, anno quadragesimo quinto huius seculi occisus fuit. Hic nostrum ex matre IOHANNA BLANDINA, IOHANNIS KOBÄ, mercatoris quondam Lipsiensis, natione Dani, filia progeniuit. Optimi parentes in tenera quidem aetate curam filii habuerunt, sed matre post quadriennium mortua, et patre eo tempore castra sequente, curam educationis in se beneuole suscepit matris soror natu maxima, Nostrumque tantis in hunc vsque diem beneficiis cumulauit, quanta ab ipsis parentibus vix expectare poterat. Eius itaque consilio anno huius seculi quadragesimo secundo Langendorfum prope Leucopetram missus fuit, quo in Orphanotrophio ibidem constituto fundamenta religionis christianae,

stianae, literarumque rudimenta addiceret; post quatuor annos tamen singulari GOTTHILF AVGVSTI FRANKII S. S. Theol. Doct. benevolentia in Orphanotrophium Halensē exceptus, atque non solum ibidem nutritus, sed ab optimis quoque praeceptoribus formatus fuit, ita, vt christianae fidei vera fundamenta et humaniores literas haud interrupto studio coleret atque perficeret. Laudat praecipue industriam Cl. FISCHERI nunc Gymnasii Halensis Collegae et Cl. BOETTICHERI in orphanotrophio rei librariae Inspectoris, qui Nostrum benigne semper excepit et fidelissimis consiliis adiuvit. Ita praeparatus anno quinquagesimo secundo huius seculi a D. CHRISTIANO BENEDICTO MICHAELIS in album Academiae Halensis inscriptus, de studiis altioribus tractandis sedulo cogitavit. Dubius vero diu haesit, num Medicinam, an Theologiam, excolendam sibi eligeret? Prius enim naturalis quaedam propensio et grata recordatio accepti ab efficaci chirurgia auxilii exigere, rei tamen familiaris angustia alterum virgere videbatur. Theologiae igitur addiscendae operam daturus, doctrinas philosophicas et mathematicas a WEBERO, practicam autem Philosophiam a L. B. DE WOLFF, graecas et ebraicas literas a STIBRITZIO et MICHAELE accepit, et in omni theologia et historia ecclesiastica et BAUMGARTIVM et KNAPPIVM praeceptores habuit. Nunquam vero satis suppressere poterat propensionem ad artem salutarem colendam; hanc ob causam sub finem anni quinquagesimi tertii huius seculi Lipsiam accedens, et a SIEGELIO Rectore Magnifico ciuibus academicis adscriptus, medicinae addiscendae totum se dedit. Praeceptores sibi itaque elegit doctissimos fidelissimosque WINCKLERVM in physica theoretica et experimentalī, WOOLGIVM in lingua anglo-saxonica. In tractandis vero me-

XIIII

dicae doctrinae partibus IANCKIUS osteologiam; BO-SIVS botanicam, anatomen, physiologiam, diæticam, materiam medicam, et exercitia quaestiones dubias enodandi; HVNDERTMARKIUS chemiam, pharmacologiam, morborum chronicorum historiam, et methodum morbis grauidarum, puerperarum et infantum medendi; PLAZIUS historiam artis medicae tradiderunt. QVELLMALTZII institutione in pathologia, HEBENSTREITII vero in therapia generali, materia medica selecta, chirurgia et medicina forensi vsus est, et huius quoque lectionibus eruditissimis Celsianis interfuit. Mea quoque consilia in ordinandis studiis suis semper sequutus est, mihiq; animum discendi cupidum variis modis demonstravit, et in lectionibus meis se semper auditorum attentum praestitit, cum physiologiam experimentis chemicis declararem, cadauera secarem et vniuersam anatomen per partes exponerem, cum pathologiam, therapiam generalem, et praxin clinicam docerem, cum cognitionem librorum medicorum traderem et exercitia disputatoria et examinatoria instituerem. In hac vero studiorum tela feliciter pertextenda, rei familiaris angustia egregia beneficia hactenus accepta supplex veneratur Cl. Candidatus. Non enim tantum stipendium Waltherianum secundum forte obtinuit, et conuictoribus mensae Gey-erianae adscriptus fuit, sed etiam Patronos et Fautores nactus est, qui eundem beneficii adiuuerunt: in quibus imprimis Trieriam Winckleriamque domum laudat, quibus itaque pro collatis in se beneficiis publicas grates decernit et Praeceptorum Patronorumque memoriam pio semper pectore se conferuaturum esse spondet. Tantis igitur munificentiae documentis excitatus artem salutarem diligenter

ter

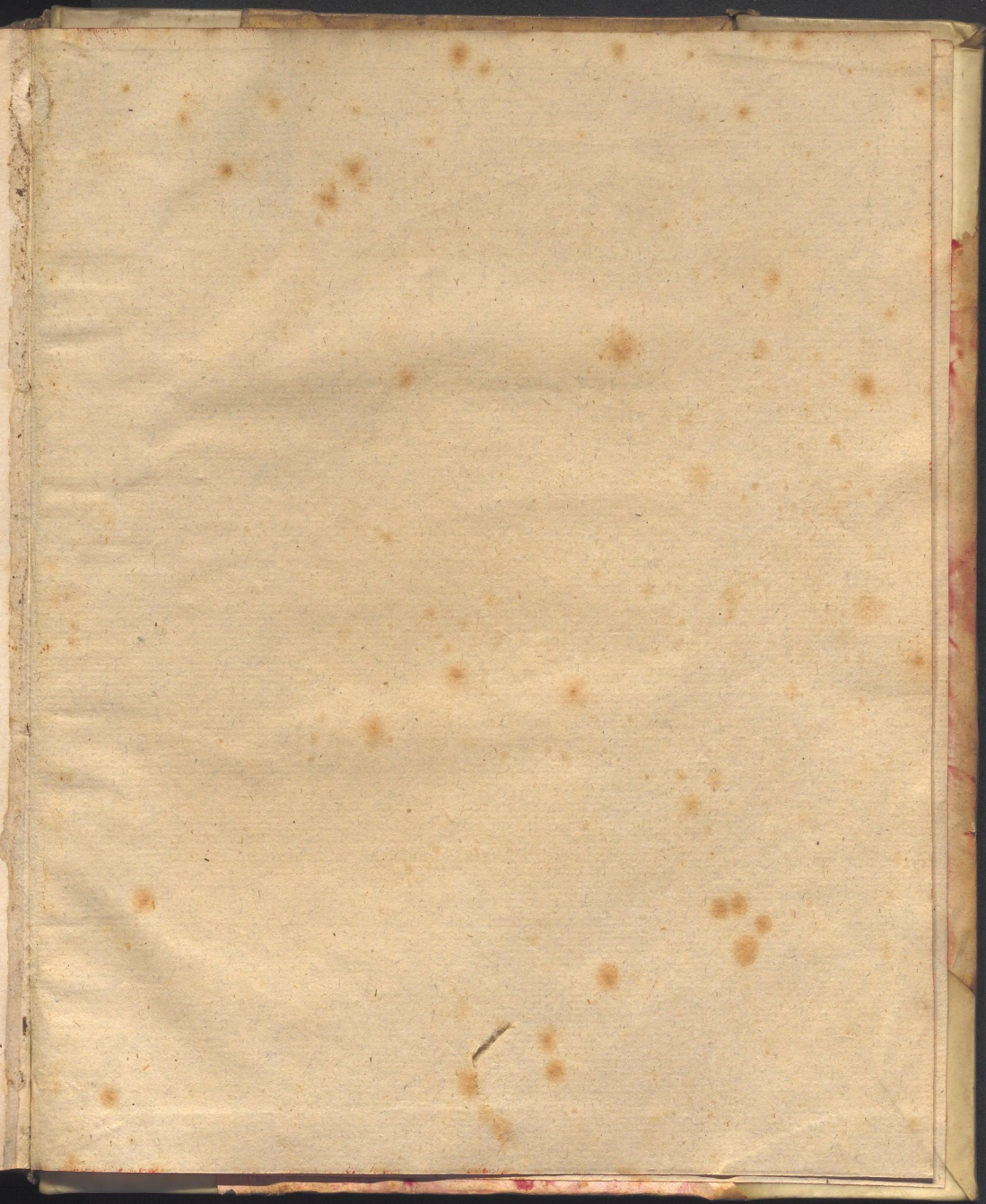

ter excoluit et variis academicis profectuum experimentis se subiecit. Mense Iulio superioris anni theoreticum examen sustinuit et Baccalarei titulo dignus inuentus fuit, mense autem Septembri cum Cl. KERSTENS A. M. nunc Prof. Med. Moscouiensis, philosophicam cathedram ascenderet et dissertationem *de maturatione vt causa perfectionis corporum organicorum* defenderet, Noster respondentis partes sustinuit. Mense Martio huius anni oratione publica memoriam Geyerianam recoluit, et *medicinam ab accusationibus recentioris cuiusdam et illustris scriptoris vindicauit*. Mense Augusto lectiones cursorias pro Licentia dictas *de Lithogenesi in viis vrinariis medicamentisque lithonripticis* habuit, et tandem mense Octobri examen rigorosum et praeticum subiit, in eo RECTE respondit, et nostrae expectationi ita satisfecit, vt dignum eundem iudicemus, cui Licentia artem salutarem exercendi et Doctoris titulum et iura assequendi tribuatur. Dissertationem itaque inauguralem d. VIII. Decembris *de Scabie artificiali* sub Praesidio Collegae Excellentissimi Dn. D. HUNDERTMARRKII Anat. et Chirurg. P. P. O. publice defendet. Ego vero ad hunc actum constitutus Procancellarius, finito conflictu in solenni panegyri *ideam veri inuentoris in scientia naturali et medicina* oratione explicabo, et Cl. Candidato, quem semper amore prosequutus sum, Licentiam summos in arte nostra honores et titulos acquirendi tribuam, eumque additis piis votis ex scholis nostris dimittam. MAGNIFICVS itaque ACADEMIAE RECTOR, COMITES ILLUSTRISSIMI, VTRIVSQUE REIPUBLICAE PROCERES GRAVISSIMI nec non GENEROSISSIMI atque NOBILISSIMI DOMINI COMMILITONES rogandi sunt,

XVI
sunt, vt hunc actum praesentia sua solenniorem reddant,
et Ordini nostro, Cl. Dn. Candidato et mihi faueant. Nos
omnes vero hanc beneuolentiam grato animo excipiemus.
Dabam Lipsiae Dominic. I. Aduentus d. III. Dec. A. O. R.
M D C C L V I I I.

L I P S I A E
EX OFFICINA LANGENHEMIA.

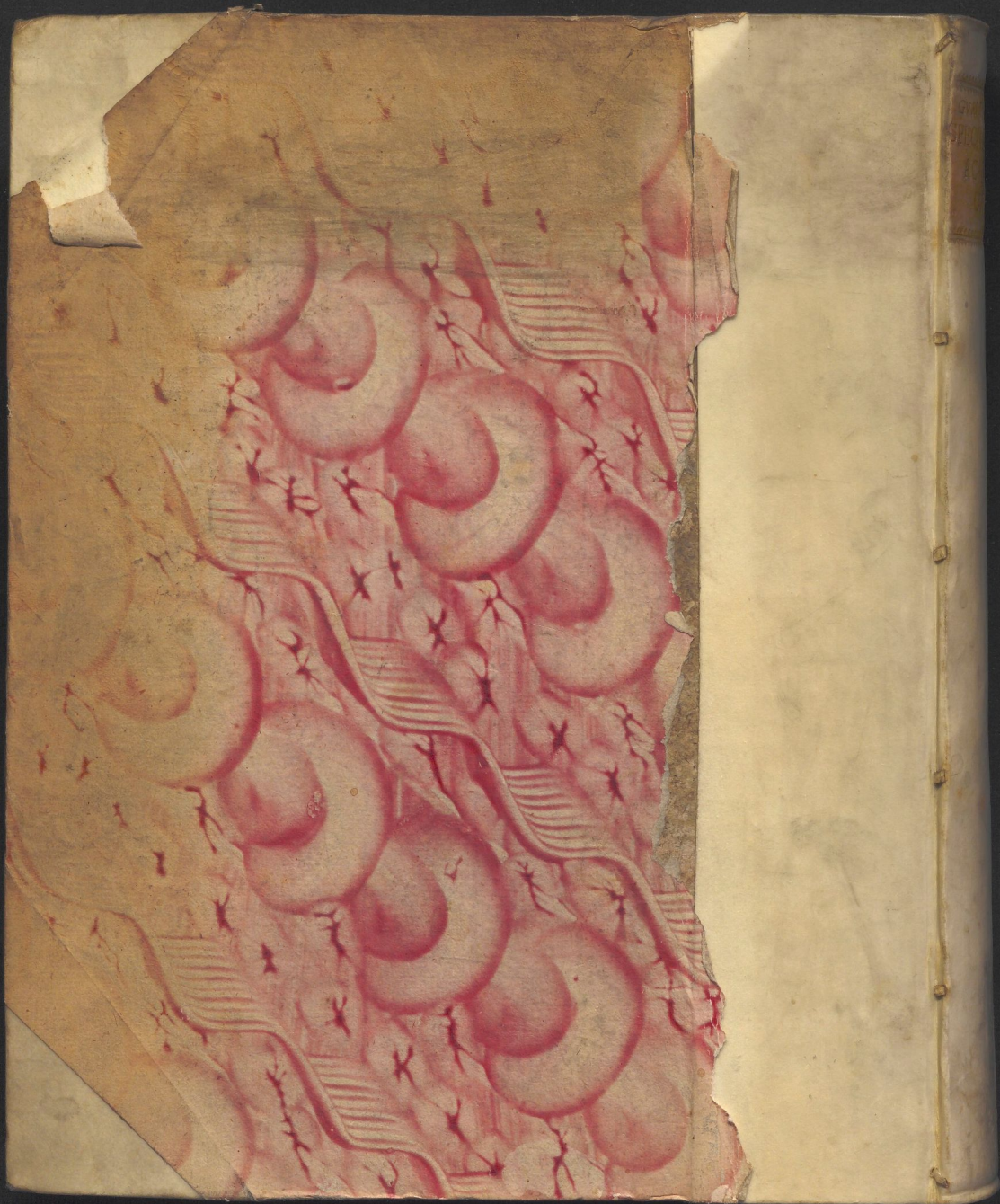

220

1078
PICA

ORDINIS MEDICI
 IN
 ACADEMIA LIPSIENSI
 H. T.
PRO-CANCELLARIVS
D. CHRISTIANVS GOTTLIEB
LV DWIG
 THERAPIAE PROF. PVBL. ORD. FACVLTATIS MEDICAE
 DECANVS ACADEMIAE DECEMVIR COLLEGIORVM
 MAL. PRINCIP. H. T. PRAEPOSITVS DE PRAT. MED.
 VIRG. COLLEGA ACADEMIAE
 SCIENT. SODA
 PANEGYRIN M
 AD DIEM VIII DECEMBR. A
 INDICI
 ET
 MONITA DE EXSCINDE
 TVNICA INCLVSIS P

